

Definisi Biblika ngeunaan pbenaran

Pbenaran Alkitab sanés tindakan yudisial. Henteu aya paralel antara kaadilan pengadilan manusa sareng kaadilan Gusti. Pbenaran Allah asalna tina polah ciptaan Gusti, anu ngalangkungan manusa anyar diciptakeun numutkeun Gusti dina kaadilan sareng kasucian anu leres (Ep 4:24). Pbenaran Alkitab henteu mirip sareng kalakuan yudisial, sabab bahkan di pengadilan manusa pihak anu salah éta henteu kajantenan polos.

Definisi Biblika ngeunaan pbenaran

JUSTIFIKASI Bibél ngarujuk kana kaayaan anyar anu aya hubunganana sareng anu percanten (beristirahat) ka Al Masih ngalangkungan bebeneran injil (iman), salaku akibat tina perbuatan kreatif ALLAH, sareng lalaki anu dihasilkeun di Adam, kaliru di payuneun Gusti, saatos maot sareng Kristus deui didamel (dijantenkeun) jalma soleh anu anyar, leupas tina kasalahan sareng hukuman.

Dipikaterang yén kecap 'dibenarkan' sareng 'kaadilan' mangrupikeun tarjamah tina kecap-kecap Yunani anu sami (kata kerja dikaioō, ngajantenkeun, nyatakeun adil, menerkeun; nomina, dikaiosune, kaadilan; kecap sipat, Dikaios, ngan). Nalika Allah menerkeun manusa éta sabab Anjeunna nyiptakeun manusa anyar, nyaéta, manusa anyar diciptakeun adil, sareng ku sabab ieu Gusti nyatakeun yén anjeunna adil sareng lempeng.

Perbuatan yudisial atanapi tindakan clemency moal pernah netepkeun kaayaan bebeneran (polos) anu aya hubunganana sareng mahluk anyar. Lalaki anyar anu dihasilkeun dina Kristus

dinyatakeun ngan kusabab anjeunna nyatana lepat, nyaéta, jalma anyar nyaéta putra Katujuan, anu kontras sareng kaayaan lami na: kaliru, matak cilaka, putra murka sareng henteu patuh.

Pikeun seueur ahli teologi, sareng diantaranya urang nyorot E. H. Bancroft, leresanna nyaéta:

'Kalakuan yudisial Allah, numana saha jalma anu ngandelkeun ka Al Masih dinyatakeun dina paningal-Na, sareng bébas tina sagala kalepatan sareng hukuman' Bancroft, Emery H., *Elementary Theology*, 3rd Ed, 1960, Impresi Kasapuluh, 2001, Editora Batista Biasa, Halaman 255.

Pikeun Scofield, sanaos diyakinkeun, anu iman masih jalma dosa. Gusti nganggap anjeunna salaku jalma anu séhat, tapi éta henteu hartosna yén Gusti ngajadikeun jalma anu taqwa.

"Pembenaran nyaéta kalakuan pangakuan ketuhanan sareng sanés hartosna ngajantenkeun jalma bener" Scofield, C. I., *Scofield Bible with Rujukan*, Rum 3: 28.

Nembongan yén Pembeneran sanés tindakan yudisial. Henteu aya paralel antara kaadilan pengadilan manusa sareng kaadilan Gusti. Pembeneran asalna tina polah kreatif ti Gusti, anu ngalangkungan manusa anyar dihasilkeun, numutkeun ka Gusti dina kaadilan sareng kasucian anu leres (Ep 4:24). Pembeneran sanés kalakuan yudisial, sabab bahkan di pengadilan manusa jalma anu kaliru henteu tiasa dinyatakeun henteu polos.

Pembenaran nyaéta ngalangkungan bebeneran injil, nyaéta ngaliwatan iman (injil) anu pernah dipasihkeun ka para wali. Sanés 'iman' yén manusa nempatkeun ka Gusti anu menerkeun anjeunna, tapi pembeneranna asalna tina 'pesen Injil' (iman) anu ngandung kakuatan anu ngahirupkeun manusa anyar (Rom 1: 16-17).

Kakuatan sapertos kitu dipasihkeun pikeun jalma-jalma anu iman (iman), nyaéta, anu ngandelkeun ka Al Masih, Anu ngagaduhan kakawasaan pikeun ngajadikeun murangkalih Adam murangkalih

pikeun Anjeunna nyalira (Yohanes 1:12 -13). Éta sababna Paulus nyarios yén kaadilan Allah nyaéta 'iman kana iman'.

Pikeun Scofield, Gusti henteu ngajantenkeun jalma adil, tapi ngan ukur mikawanoh sareng nganggap anjeunna adil. Ayeuna kecap anu ditarjamahkeun ku menerkeun nyaéta ngalakukeun, ngajantenkeun, nyatakeun saleh, sareng dina nyiptakeun manusa anyar dina Kristus, Gusti ngajadikeun sagala hal anyar. Di Kristus aya lalaki anyar nembongan, ku kaayaan anu anyar sareng dina waktos anu anyar!

Lalaki anyar diciptakeun dina kaadilan sareng kasucian anu sajati, sareng ku sabab éta pernyataan yén Gusti ngadamelna tumiba ka mahluk anyar, henteu pernah dugi ka lalaki anu lami anu dihasilkeun dina Adam. Gusti sanés manusa anu ngabohong. Anjeunna henteu nyatakeun kabohongan. Ngan jalma séhat anu dinyatakeun bener. Upami Gusti mikawanoh sareng nyatakeun jalma bener, sanaos anjeunna henteu, éta moal leres.

Nanging, urang terang yén Allah leres sareng moal netepkeun bohong:

“Janten pikeun dua hal anu teu tiasa dirobih, anu mustahil pikeun Gusti Allah ngabohong, urang tiasa gaduh panglipur anu mantep, urang anu ngungsi dina ngajaga harapan anu diusulkeun” (Ibr. 6:18).

Louis Berkhof dina Teologi Sistematis na ngahartikeun membenaran salaku kalakuan yudisial, anu béda tina tinimbangan di luhur:

“Pembenaran mangrupikeun kalakuan yudisial ti Allah, dimana Anjeunna nyatakeun, dumasar kana kabeneran Yesus Kristus, yén sadaya klaim hukum [duanana dina hal anu dibutuhkeun ku Hukum urang dina bentuk kataatan sareng penilaian anu positip jelema nu ngalakukeun dosa pikeun hukuman sareng pati] wareg ku pandangan ka jalma dosa ”. Idem.

Sami-sami di pengadilan manusa jalma anu kaliru teu tiasa

dibebaskeun atanapi bébas tina hukuman, maka Gusti henteu menerkeun jalma-jalma jahat, sabab kalakuan sapertos kitu moal adil.

“Anjeun bakal ngajauh tina kecap-kecap palsu, sareng anjeun moal maéhan jalma polos sareng anu adil; sabab kuring moal menerkeun anu jahat ”(Kel 23: 7).

Éta sababna nalika percanten ka Al Masih, manusa maot sareng Al Masih, sabab hukuman anu ditetepkeun moal tiasa lulus tina jalma anu ngalanggar hukum (Rom 7: 4). Ngan jalma anu maot anu dibebaskeun tina dosa “Kanggo anjeunna anu parantos maot dibebaskeun tina dosa” (Rom 6: 7).

Ieu ngandung harti yén Gusti henteu pernah nyatakeun jalma-jalma jahat anu séhat, nyaéta, lalaki anu dilahirkeun saatos katurunan Adam moal pernah dibenerkeun ku Gusti. Ngan anu dilahirkeun deui di Al Masih anu dinyatakeun leres, sabab aranjeunna maot sareng Al Masih, sareng mahluk anyar muncul deui.

Gusti ngan ukur nyatakeun jalma-jalma anu jumeneng tina maot sareng Kristus, pikeun lalaki anyar dipelak numutkeun binih anu teu rusak, binih ti Adam panungtung: Kristus (Nyaéta 61: 3).